

Dosarul nr. 2rac-273/22
2-20130534-01-2rac-21112022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: N. Mazur
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, V. Cotorobai, O. Cojocaru

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Marina Caduc în
interesele Societății cu Răspundere Limitată „Cfatpo”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea cu Răspundere Limitată „Cfatpo” împotriva Societății cu Răspundere
Limitată „Fenix Agro”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată
„Grinvitas”, Societatea cu Răspundere Limitată „Agroimpuls”, cu privire la
încasarea datoriei, repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 2 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 octombrie 2020, avocatul Marina Caduc, în interesele SRL „Cfatpo”, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Fenix Agro”, intervenienți
accesorii SRL „Grinvitas” și SRL „Agroimpuls”, solicitând restituirea de la SRL
„Fenix Agro”, a sumei de 274 712,10 lei, încasate în baza contractului nr.AG-03-
F/15 din 3 aprilie 2015, dat fiind faptul neexecutării obligației de achitare a sumei
respective în contul datoriei către SRL „Grinvitas” și a prejudiciului cauzat prin
neexecutarea obligațiilor conform contractului nr.AG-03-F/15 din 3 aprilie 2015
în mărime de 31 539,52 lei, compuse din: cheltuielile de judecată, încasate din
contul SRL „Cfatpo” prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Central din 3
februarie 2020 în mărime de 8 241,36 lei, din taxa de stat achitată pentru
depunerea cererii de recurs – 4 182 lei, cheltuielile de executare 12 423,36 lei, în
sumă totală 31 539,52 lei și cheltuielile de judecată de 8 615 lei.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că în perioada aprilie 2014 – august 2014,
între SRL „Grinvitas” și SRL „Cfatpo”, au existat relații comerciale, prin care
SRL „Grinvitas” în calitate de vânzător s-a obligat să vândă SRL „Cfatpo”, marfă
(produse de uz fitosanitar) în cantitatea solicitată, iar SRL „Cfatpo” s-a obligat să
achite prețul mărfii conform facturilor fiscale de livrare.

Astfel, SRL „Grinvitas” a realizat către SRL „Cfatpo”, marfă în valoare totală de 274 712,10 lei.

Ulterior, potrivit contractului nr.009-2014 din 27 noiembrie 2014 încheiat între SRL „Grinvitas” și SRL „Agroimpuls”, ultima a preluat datoria pe care o avea SRL „Cfatpo” față de SRL „Grinvitas”, în mărime de 274 712,10 lei.

Conform pct.2 al contractului menționat, din momentul semnării acestuia: - s-a stins datoria SRL „Cfatpo” față de SRL „Grinvitas”, în mărime de 274 712,10 lei; - s-a format datoria SRL „Cfatpo” față de SRL „Agroimpuls”, în mărime de 274 712,10 lei; - s-a format datoria SRL „Agroimpuls” față de SRL „Grinvitas”, în mărime de 274 712,10 lei.

Ulterior, potrivit contractului nr.Ag-03-F/15 din 3 aprilie 2015, încheiat între SRL „Agroimpuls” și SRL „Fenix Agro”, ultima a preluat datoria pe care o avea SRL „Cfatpo” față de SRL „Agroimpuls” în mărime de 274 712,10 lei.

Astfel, conform pct.2 al contractului sus-menționat, din momentul semnării acestuia: - s-a stins datoria SRL „Cfatpo” față de SRL „Agroimpuls”, în mărime de 274 712,10 lei; - s-a format datoria SRL „Cfatpo” față de SRL „Fenix Agro”, în mărime de 274 712,10 lei; - s-a format datoria SRL „Fenix Agro” față de SRL „Agroimpuls”, în mărime de 274 712,10 lei.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce între SRL „Fenix Agro” și SRL „Cfatpo”, datoria în sumă de 274 712,10 lei a fost stinsă.

Conform ordinului de plată nr.2 din 23 aprilie 2015 s-a achitat suma de 200000 lei, fiind indicat conform contractului AG-03-F/15 din 3 aprilie 2015. Prin câteva achitări ulterioare, datoria a fost stinsă în totalitate.

În consecință, drept urmare a celor două contracte de cesiune a creanței, SRL „Cfatpo” a devenit debitor față de SRL „Fenix Agro”, și a executat cu bună-credință obligațiunile de achitare a sumei datorate, neavând careva obligațiuni pecuniare.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 februarie 2020, a fost admisă cererea de validare a poprii depusă de lichidatorul SRL „Grinvitas” în procedura falimentului, Gîndea Anatolie. Astfel, s-a validat poprirea și s-a încasat de la SRL „Cfatpo”, în beneficiul SRL „Grinvitas” în procedura falimentului datoria în mărime de 274 712,10 lei.

Instanța a constatat că datoria în mărime de 274 712,10 lei, pe care SRL „Cfatpo” o datora SRL „Grinvitas” și care a fost cesionată prin contractele sus-menționate nu a fost executată.

S-a menționat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 februarie 2020.

În motivarea deciziei sale, instanța a conchis că ”instanța de recurs nu poate aprecia ca probă veridică actul de verificare între SRL „Cfatpo” și SRL „Fenix Agro” pentru perioada 1 ianuarie 2015 – 3 martie 2020 potrivit cărui SRL „Cfatpo” a achitat integral datoria acumulată față de SRL „Fenix Agro”, în sumă de 281 462,10 lei, or, la materialele cauzei lipsesc careva probe precum că datoria în sumă de 274 712,10 lei față de SRL „Grinvitas” a fost stinsă.” Reieșind din aceasta, rezultă că SRL „Fenix Agro” nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractul nr.AG-03-F/15 din 3 aprilie 2015.

În consecință, comportamentul de rea-credință manifestat de pârât, i-a determinat să acționeze în justiție pentru restituirea sumei achitate în baza contractul nr.AG-03-F/15 din 3 aprilie 2015.

Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Cfatpo” împotriva SRL „Fenix Agro”, intervenienți accesorii SRL „Grinvitas”, SRL „Agroimpuls”, cu privire la încasarea datoriei, repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 18 octombrie 2021, avocatul Caduc Marina, în interesele SRL „Cfatpo”, a declarat apel, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 2 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Caduc Marina în interesele SRL „Cfatpo” și s-a menținut hotărârea din 22 septembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a constatat că în baza contractului nr.009-2014 de cesiune a creanței din 27 noiembrie 2014, încheiat între SRL „Grinvitas” în calitate cedent și SRL „Agroimpuls” în calitate de cesionar, SRL „Grinvitas” a cesionat, iar SRL „Agroimpuls” a primit dreptul de creanță față de SRL „Cfatpo” în sumă 274 712,10 lei.

Astfel, SRL „Agroimpuls” a devenit creditorul SRL „Cfatpo”, substituind SRL „Grinvitas” în raportul juridic obligațional, care a rezultat din facturile fiscale seria nr. DV6028091 din 18 august 2014, DV6028089 din 14 august 2014, DV6028085 din 11 august 2014, DV4323549 din 20 iunie 2014, DV4323526 din 18 iunie 2014, DV4323305 din 2 iunie 2014, DV4322114 din 9 mai 2014, DV4322164 din 15 mai 2014, DV4323274 din 27 mai 2014, DV4322017 din 30 aprilie 2014, DV3448350 din 18 aprilie 2014, DV3448241 din 5 mai 2014, precum și dobândind dreptul de a cere executarea plății sumei de 274 712,10 lei.

Astfel, SRL „Cfatpo” nu a executat către SRL „Agroimpuls” plata sumei de 274 712,10 lei, echivalente creanței cesionate conform Contractului nr.009-2014 de cesiune a creanței din 27 noiembrie 2014.

În aceste condiții, în perioada 2014-2015 SRL „Agroimpuls” deținea în raport cu SRL „Cfatpo” un drept de creanță în valoare de 274 712,10 lei.

La 3 aprilie 2015, între SRL „Agroimpuls” și SRL „Fenix Agro” a fost încheiat contractul nr.Ag-03-F/15 de cesiune a creanței. În condițiile contractului SRL „Agroimpuls” în calitate de cedent, a cesionat, iar SRL „Fenix Agro” în calitate de cesionar, a primit dreptul de creanță în privința SRL „Cfatpo” în sumă de 274 712,10 lei.

Iar, în acest mod, prin efectul contractului nr.Ag-03-F/15 din 3 aprilie 2015, SRL „Fenix Agro” a devenit creditorul SRL „Cfatpo”, substituind SRL „Agroimpuls” în raportul juridic obligațional, care a rezultat din contractul nr.009-2014 de cesiune a creanței din 27 noiembrie 2014 și facturile fiscale seria,

nr.DV6028091 din 18 august 2014, DV6028089 din 14 august 2014, DV6028085 din 11 august 2014, DV4323549 din 20 iunie 2014, DV4323526 din 18 iunie 2014, DV4323305 din 2 iunie 2014, DV4322114 din 9 mai 2014, DV4322164 din 15 mai 2014, DV4323274 din 27 mai 2014, DV4322017 din 30 aprilie 2014, DV3448350 din 18 aprilie 2014, DV3448241 din 5 aprilie 2014.

Conform pct.2.3. al contractului nr.Ag-03-F/15, SRL „Cfatpo” și SRL „Fenix Agro” urmau să efectueze achitățile reciproce în condițiile acestui contract.

Întru executarea prevederilor contractului nr.Ag-03-F/15 de cesiune a creanței din 3 aprilie 2015, SRL „Cfatpo” a achitat SRL „Fenix Agro”, integral prin plăți succesive suma de 274712,10 lei. De asemenea, relațiile economice dintre SRL „Agroimpuls” și SRL „Fenix Agro”, rezultând din contractul nr.Ag-03-F/15 de cesiune a creanței din 3 aprilie 2015, au fost reglementate prin acte de compensare și decontări reciproce.

Colegiul instanței de apel a reținut că atât contractul nr.009-2014 de cesiune a creanței din 27 noiembrie 2014, încheiat între SRL „Grinvitas” (în calitate cedent) și SRL „Agroimpuls” (în calitate de cesionar), cât și contractul nr.Ag-03-F/15 de cesiune a creanței din 3 aprilie 2015, încheiat între SRL „Agroimpuls” (în calitate de cedent) și SRL „Fenix Agro” (în calitate de cesionar), și-au produs pe deplin efectele juridice și economice.

Existența, conținutul și efectele acestor contracte nu a fost contestată de către părțile contractante, care și-au executat integral drepturile și obligațiile asumate. La fel, nici o parte contractantă nu a denunțat și nu a solicitat rezoluțiunea acestor contracte.

Contractele de cesiune au fost semnate bilateral, nu au fost contestate, iar de către apelanta-reclamantă, contrar prevederilor art.118 din Codul de procedură civilă, nu au fost prezentate probe.

La 3 noiembrie 2022, avocatul Marina Caduc, în interesele SRL „Cfatpo” a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, a invocat că rezultă că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În context, a susținut că temeiul prezentei acțiuni îl reprezintă contractul de cesiune nr. AG-03-F/15 din 3 aprilie 2015. Luând în considerare acest fapt, instanțele urmau să constate în baza contractului ce obligații aveau părțile acestui contract și față de cine; dacă părțile și-au executat obligațiile asumate prin acest contract.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată reprezentantului SRL „Cfatpo”, avocatului Marina Caduc, prin intermediul poștei electronice, la 6 septembrie 2022 (vol.I, f.d.212).

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 3 noiembrie 2022, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expeditată intimaților pentru cunoștință, însă referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza

Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Marina Caduc în interesele SRL „Cfatpo”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Marina Caduc în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Cfatpo”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh